

Mindretal stillet Ændringsforslag under Nr. 2, 3, 5 og 6, men dem maa jeg anbefale det høje Ting at stemme imod.

Olufson: Fra Socialdemokratiets Side havde vi ønsket, naar disse Lovforslag blev henvist til samme Udvalg som de af vort Parti fremsatte, at kunne komme til at drøfte alle disse Forslag som et samlet Hele og faa en Realitetsbehandling for paa Grundlag af alle de Oplysninger, man kunde indhente, at komme til det bedste Resultat med Hensyn til vor Jordlovgivning. Dette har man dog ikke villet gaa med til fra Flertallets Side, og man har da skilt disse to Lovforslag fra de to andre, som altsaa ikke er blevet underkastet nogen egentlig Realitetsbehandling. Vi har ikke modsat os og har ikke kunnet modsætte os dette, og derfor har vi foreslaaet nogle Ændringer for i hvert Fald at faa nogle af de værste Skavanker, som Lovforslagene efter vor Mening indeholder, bort, og jeg maa erkende, at med Hensyn til § 1 har Flertallet bøjet sig for den Kritik, jeg fremsatte her ved Lovforslagets første Behandling, for saa vidt angaar Ændringsforslag Nr. 1, idet man er blevet ved den gamle Affattelse af Loven, der er fremkommet ved en Forhandling mellem Amtskommissionerne og Landbrugsministeren. Ligeledes kan jeg anerkende den lille Forbedring, der er fremkommet ved Ændringsforslaget under Nr. 2. Jeg kritiserede jo ret skarpt forskellige Ting i § 1, bl. a. dette, at det efter min Mening var meningsløst, at de gamle Sætses vedrørende Amtskommissionernes Lønning blev bibeholdt, idet der nu staar 6 og 10 Kr.; men administrativt er det forhøjet til 9 og 15 Kr., og under Udvalgsbehandlingen er der givet Løfte om, at disse Sætses vilde blive gældende i alt Fald indenfor en overskuelig Fremtid, ligesom vi har faaet de 12 Timer ændret til 6, hvilket jo i Realiteten vil betyde, at Amtskommissionerne som Regel vil faa fuld Dagløn, hver Gang de er ude i Arbejde. Ændringsforslag Nr. 5 kan jeg ikke tiltræde og maa der holde paa Ministerens Forslag. Jeg indrømmer ganske vist, at det ikke vil faa nogen reel Betydning, idet det altid bliver Amtskommissionerne, der vil blive de bestemmende med Hensyn til, hvilke Ansøgere der kan komme i Betragtning; men naar det er saaledes, er der heller ikke nogen Grund til at ændre Forslagets Bestemmelse, saaledes som den var foreslaaet fra den højtærede Ministers Side. Bestemmelsen var jo indsat i 1917 efter Forhandling mellem Landbrugsministeren og Amtskommissionerne, og der stod ganske

klart og tydeligt, at de vedkommende er berettigede, naar de var fuldmyndige, dog som Regel ikke over 50 Aar gamle. Nu foreslaas det, at der skal staa, at vedkommende skal være fuldmyndig, „dog som Regel ikke under 25 og ikke over 50 Aar gammel“. Jeg indrømmer, som sagt, at det har ingen reel Betydning, men det er et af de smaa Fingeraftryk, som det konservative Parti har faaet Lov at sætte paa Lovgivningen i de senere Aar, og derfor maa jeg anbefale at stemme imod denne Ændring.

Ændringsforslag Nr. 8 er i en Del af Pressen slaaet op til at være noget stort, noget epokegørende, og naar dette Ændringsforslag vedtoges, skulde det lykkes at komme de indeklemte Husmandsbrug til Hjælp. Jeg maa dertil sige, at det har været praktiseret i Amtskommissionerne gennem den sidste halve Snes Aar saaledes, at Folk, der havde en lille Ejendom paa 2—3—3½ Tdr. Land og købte Jord dertil, har Amtskommissionerne givet Laan, og Landbrugsministeriet har ogsaa ladet dette finde Sted; det faar altsaa heller ikke stor reel Betydning, men jeg finder det rigtigt, at det er blevet sat ind i Loven. At det skulde bevirke, hvad særlig den radikale Presse har skrevet, at nu kunde man komme de indeklemte Husmandsbrug til Hjælp, det passer dog aldeles ikke. Der er her kun een Vej, nemlig den, at man vedtager vort Ekspropriationsforslag, ellers vil disse indeklemte Husmandsbrug stadig blive liggende.

Ændringsforslag Nr. 9 angaar Jord i offentligt Eje, der ikke kommer ind under Jordlovene af 1919, Jord, der henhører til Embeder, Bestillinger, offentlige Stiftelser eller Kirker. Ved dette Ændringsforslag har vi givet Lejlighed til, at disse offentlige Institutioner kunde beholde Jorden og kunde bortfæste den paa samme Vilkaar som efter Jordloven af 1919, og jeg maa meget anbefale, at man vedtager dette Ændringsforslag. Det koster ikke Statskassen Penge, og det er kun af rent principielle Grunde, naar man fra anden Side gaar imod det. Ligeledes maa jeg anbefale Ændringsforslag Nr. 10. Vi har der fra vor Side søgt af fiksere Laanets Størrelse for derigennem at holde os til virkelige Husmandsbrug, men ogsaa for derigennem at kunne gøre det lettere for dem, der søgte disse Brug, at disponere. Som Lovforslaget er, vil det være ret vanskeligt for dem, der er i Besiddelse af en lille Kapital, overhovedet at komme i Besiddelse af Jord. Ændringsforslag Nr. 12, der angaar det samme, men ganske vist peger i modsat